

Jól tudom, mi hajtja,
amikor csimbókoktól viszkető
fejét térdére hajtja,
miben bízik, amikor
a kemény padon elfeküdve
a pokrócot, mint burkot
tekeri magán körbe, körbe –
míg eltűnik benne egészen,
és eltűnök előle én is,
az esőben jól öltözötten rohanó.
De így a jó,
csak most ne zökkentse ki senki...
Mert ha ez a vágy is oda,
nem marad semmi:
Most próbál visszaszületni.